

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE**

**DECIZIE**

**15 septembrie 2020**

**mun. Chișinău**

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor

judecând fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Tomița Mihail, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 09 octombrie 2019, în cauza penală în privința lui

***Baba Tudor xxxxx***, născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx,

***și***

***Cîmpanu Ivan xxxxx***, născut la xxxxx, originar din xxxxx.

***Termenul de examinare a cauzei:***

*Prima instanță: 11.10.2017 - 30.11.2018;*

*Instanța de apel: 19.12.2018 - 09.10.2019;*

*Instanța de recurs: 12.12.2019 - 15.09.2020.*

**A C O N S T A T A T**

**1.** Prin sentința Judecătoriei Cahul (sediul Central) din 30 noiembrie 2018:

- **Cîmpanu Ivan**, a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 248 alin. (5) lit. b), d) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii;

- **Baba Tudor**, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 27, 248 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă, în mărime de 600 (șase sute) unități convenționale, echivalentul a 30 000 (treizeci mii) lei.

A fost încasat din contul lui Baba Tudor în beneficiul statului, suma de

115 775,33 (o sută cincisprezece mii șapte sute șaptezeci și cinci, 33) lei, ce reprezintă contravaloarea mijlocului de transport de model „Mercedes Sprinter 316 CDI”, cu n/î xxxxx, care a fost utilizat la săvârșirea infracțiunii.

Cererea procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpaților Cîmpanu Ivan și Baba Tudor, a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că:

- **Baba Tudor**, la data de 18 iunie 2017, având intenția trecerii peste frontiera vamală a Republicii Moldova a mărfurilor prin declarare neautentică în documentele vamale, s-a prezentat pe pista de intrare în Republica Moldova a postului vamal „Cahul” PVFI (rutier), în calitate de șofer al mijlocului de transport de model „Mercedes Sprinter 316 CDI”, cu n/î xxxxx, prezentând organului vamal declarația vamală DV-6 în care a indicat trecerea peste frontiera vamală a două lăzi cu bere, două cutii cu detergenți, trei valuri de peliculă și cinci geți cu haine uzate.

În cadrul controlului vamal fizic efectuat de către colaboratorii vamali, în mijlocul de transport de model „Mercedes Sprinter 316 CDI”, cu n/î xxxxx, condus de Baba Tudor, au fost depistate nedeclarate zece articole de îmbrăcăminte din blană naturală, a căror valoare, conform raportului nr. 2576-05 din 21 iunie 2017 al Secției reglementări tarifare și netarifare a Biroului Vamal Sud, a fost estimată la suma totală de 1 564 094, 51 lei, însă acțiunile sale intenționate îndreptate nemijlocit spre săvârșirea contrabandei, nu și-au produs efectul din motive independente de voința sa, deoarece mărfurile nominalizate au fost depistate în procesul controlului vamal.

Acțiunile lui Baba Tudor, au fost reîncadrate de către prima instanță în baza art. art. 27, 248 alin. (1) Cod penal, *tentativă la contrabandă, adică trecerea peste frontiera vamală a Republicii Moldova a mărfurilor în proporții mari, prin declarare neautentică în documentele vamale, care nu și-a produs efectul din cauze independente de voința făptuitorului.*

- **Cîmpanu Ivan**, a fost învinuit de către organul de urmărire penală pentru faptul că la data de 18 iunie 2017, acționând împreună și prin înțelegere prealabilă cu Baba Tudor, având intenția trecerii peste frontiera vamală a Republicii Moldova a mărfurilor în proporții deosebit de mari prin declarare neautentică în documentele vamale, s-a prezentat pe pista de intrare în Republica Moldova a postului vamal „Cahul” PVFI (rutier), însoțindu-l pe Baba Tudor, care se afla la volanul mijlocului de transport de model „Mercedes Sprinter 316 CDI”, cu n/î xxxxx, unde au prezentat organului vamal declarația vamală DV-6, completată de Baba Tudor, în care au indicat trecerea peste frontiera vamală a două lăzi cu bere, două cutii cu detergenți, trei valuri de peliculă și cinci geți cu haine uzate.

În cadrul controlului vamal fizic efectuat de către colaboratorii vamali, în mijlocul de transport de model „Mercedes Sprinter 316 CDI”, cu n/î xxxxx, au fost depistate nedeclarate zece articole de îmbrăcăminte din blană naturală, a căror valoare, conform raportului nr. 2576-05 din 21 iunie 2017 al Secției reglementări tarifare și netarifare a Biroului Vamal Sud, a fost estimată la suma totală de 1 594 094, 51 lei.

De către organul de urmărire penală acțiunile lui Cîmpanu Ivan, au fost încadrate în baza art. 248 alin. (5) lit. b), d) Cod penal, *contrabanda, adică trecerea peste frontiera vamală a Republicii Moldova a mărfurilor, în proporții deosebit de mari, prin declarare neautentică în documentele vamale, săvârșită de mai multe persoane, în proporții deosebit de mari.*

**2.1.** Instanța de fond a conchis că acțiunile lui Baba Tudor, nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 248 alin. (5) lit. b), d) Cod penal, așa precum a fost învinuit de către organul de urmărire penală, și a reîncadrat acțiunile acestuia în baza art. 27, 248 alin. (1) Cod penal – *tentativă la contrabandă, adică trecerea peste frontiera vamală a Republicii Moldova a mărfurilor în proporții mari, prin declarare neautentică în documentele vamale, care nu și-a produs efectul din cauze independente de voința făptuitorului.*

Prima instanță a reținut, că în acțiunile inculpatului Baba Tudor lipsește elementul calificativ prevăzut la lit. b) alin. (5) art. 248 Cod penal – *„contrabanda săvârșită de mai multe persoane”*, reieșind din faptul că vinovăția lui Cîmpanu Ivan, nu a fost demonstrată, iar în urma modificărilor și completărilor operate la art. 248 Cod penal, prin Legea nr. 179 din 26 iulie 2018, în vigoare din 17 august 2018, raportate la prevederile art. 10 Cod penal, pentru calificarea acțiunilor inculpatului Baba Tudor, drept acțiuni prejudiciabile de contrabandă, valoarea a zece articole de îmbrăcăminte din blană naturală, urma să depășească suma de 560 000 lei, corespunzător acțiunile acestuia nu au fost directe în vederea realizării scopului propus, acestea fiind îndreptate spre tentativa de trecere peste frontiera vamală a Republicii Moldova a mărfurilor în sumă totală de 1 594 094,51 lei, prin declararea neautentică în documentele vamale.

**3.** Procurorul, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea achitării inculpatului Cîmpanu Ivan și recunoașterii lui Baba Tudor vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 27, 248 alin. (1) Cod penal, încasării din contul lui Baba Tudor în beneficiul statului a sumei de 115 775,33 lei, și respingerii cererii procurorului cu privire la încasarea din contul inculpaților a cheltuielilor judiciare, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

- Cîmpanu Ivan să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 248 alin. (5) lit. b) Cod penal, la 5 ani închisoare și conform art. 90 Cod penal, să fie suspendată condiționat executarea pedepsei pentru o perioadă de probațiune de

5 ani;

- Baba Tudor să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 248 alin. (5) lit. b) Cod penal și conform art. 90 Cod penal, să fie suspendată condiționat executarea pedepsei pentru o perioadă de probațiune de 5 ani;

- Să fie încasată din contul inculpatului Cîmpanu Ivan, suma de 1 595,57 lei, și din contul inculpatului Baba Tudor, suma de 2 937, 1 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare;

- Să fie dispusă confiscarea specială în proprietatea statului, în mod solidar de la inculpații Cîmpanu Ivan și Baba Tudor, a contravalorii mijlocului de transport de model „Mercedes Sprinter 316 CDI”, cu n/î xxxxx, ce constituie 115 755,33 lei.

**3.1.** În motivarea apelului a indicat, că prima instanță nu a luat în considerație poziția acuzării care în discursul său a modificat învinuirea adusă inculpaților în sensul atenuării acesteia, în baza alin. (5) lit. b) art. 248 Cod penal, reieșind din modificările operate la art. 248 Cod penal, prin Legea pentru modificarea unor acte legislative nr. 179 din 26 iulie 2018, care are efect retroactiv, deoarece ameliorează situația inculpaților.

Menționează, că prima instanță nu a motivat achitarea inculpatului Cîmpanu Ivan, or argumentele expuse în acest context de către instanță, sunt neîntemeiate, deoarece la traversarea frontierei de stat cu un mijloc de transport, doar o singură persoană poate avea calitatea de șofer, fapt ce nu exclude posibilitatea inculpatului Cîmpanu Ivan de a comite infracțiunea de contrabandă prin participație, în contextul în care potrivit art. 248 alin. (5) lit. b) Cod penal, contrabanda săvârșită de două sau mai multe persoane se consideră fapta la care au participat două sau mai multe persoane de la începutul sau pe parcursul comiterii, până la consumarea acesteia.

Consideră, că declarațiile martorului Dogaru Rodica, potrivit cărora nu-l cunoaște pe Cîmpanu Ivan, nu sunt relevante la caz, deoarece mijlocul de transport de model „Mercedes Sprinter 316 CDI”, cu n/î xxxxx, a fost condus de ambii inculpați, fapt confirmat prin declarațiile martorilor Semco Natalia și Isac Dmitrii, precum și prin declarațiile inculpaților, ceea ce atestă faptul că atât Cîmpanu Ivan, cât și Baba Tudor, fiind șoferi, au avut aceeași intenție de a traversa frontiera vamală a Republicii Moldova, și ambii au avut obligația să cunoască ce se află în mijlocul de transport.

În opinia acuzării, nu este motivată concluzia primei instanțe potrivit căreia în acțiunile inculpatului Cîmpanu Ivan, lipsește latura subiectivă, care se caracterizează prin intenție directă, în contextul că nu a fost stabilită vinovăția acestuia în săvârșirea faptei prejudiciabile, deoarece acțiunile inculpatului de trecere peste frontiera vamală a Republicii Moldova, a articolelor de îmbrăcăminte din blană naturală, cu valoarea ce depășește 100 de salarii medii lunare pe

economie prognozate, prin declararea neautentică în documentele vamale, au fost ghidate anume de intenția directă a inculpatului Cîmpanu Ivan de a săvârși infracțiunea în cauză, fiind conduse de interesul material pentru neachitarea drepturilor de import.

Indică, că prima instanță nu a luat în considerație și nu a dat apreciere probelor acuzării prezentate în cadrul cercetării judecătorești, și anume informațiile de pe rețelele de socializare a utilizatorului Cîmpanu Ivan, din care rezultă că acesta se ocupă cu transportarea pasagerilor și coletelor din Republica Moldova în Germania, unde era indicat și numărul de contact al acestuia, ce a fost menționat și în declarațiile martorului Stan Galina, care a comunicat că este numărul de contact al șoferului de microbuz cu care a convenit referitor la deplasarea sa din Germania în Republica Moldova.

De asemenea, prima instanță a ignorat informația eliberată de Poliția de Frontieră, potrivit căreia inculpații deseori traversează frontiera de stat a Republicii Moldova împreună, în calitate de șoferi/pasageri și nu a combătut probele acumulate în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești, precum sunt declarațiile inspectorului principal al postului vamal Cahul PFVI rutier al Serviciului Vamal, Semco Natalia; declarațiile martorului Stan Galina; declarațiile martorului Isac Dmitrii și procesul-verbal de examinare a obiectului din 21 septembrie 2017.

Consideră, că prima instanță a apreciat eronat circumstanțele de fapt și de drept stabilite în cadrul judecării cauzei, în privința achitării inculpatului Cîmpanu Ivan, bazându-se doar pe declarațiile inculpaților.

Inculpatul Cîmpanu Ivan a recunoscut faptul că de 5 ani practică activitatea de transport de pasageri și colete neînsoțite pe ruta Moldova-Germania-Moldova, iar anterior a fost condamnat la pedeapsă cu amendă pentru organizarea tentativei de trecere ilegală a frontierei de stat a Republicii Moldova, unei persoane.

Invocă acuzarea, că nu este de acord cu reîncadrarea juridică a faptei comise de către Baba Tudor, conform art. 27, art. 248 alin. (1) Cod penal, și argumentele primei instanțe precum că infracțiunea nu a fost consumată, deoarece componența infracțiunii de contrabandă este una formală, iar modalitatea săvârșirii acestei infracțiuni incriminată inculpaților Baba Tudor și Cîmpanu Ivan, se caracterizează prin declararea neautentică în documentele vamale a bunurilor, valoarea cărora depășește 100 de salarii medii lunare prognozate pe economie prin Hotărârea Guvernului la momentul săvârșirii faptei, or fapta imputată inculpaților a fost consumată în momentul depunerii declarației vamale, ceea ce demonstrează intenția acestora de a introduce bunurile pe teritoriul Republicii Moldova.

Mai indică acuzarea, că la stabilirea pedepsei inculpatului Baba Tudor, prima instanță nu a luat în considerație instituția individualizării pedepsei și nu i-a aplicat o pedeapsă echitabilă care să impună lipsuri și restricții proporționale

faptei infracționale comise, considerând în acest context că este oportun de a aplica inculpatului o pedeapsă cu închisoare, pentru ca aceasta să atingă scopul de restabilire a echității sociale, corectării inculpatului, prevenirii comiterii de noi infracțiuni.

Precizează, că prima instanță eronat a interpretat prevederile art. 227 alin. (2), pct. 5), 229 alin. (1) Cod de procedură penală, și neîntemeiat a respins cerința procurorului privind încasarea din contul inculpaților Baba Tudor și Cîmpanu Ivan a cheltuielilor judiciare în sumă de 2 937,10 lei și 1 595,57 lei.

**4.** Avocatul Reșulschi Galina în numele inculpatului Baba Tudor, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Baba Tudor, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 248 alin. (1) Cod penal, să fie achitat.

**4.1.** În motivarea apelului a invocat, că fiind audiat martorul Semco Natalia, aceasta a declarat că în cadrul controlului vamal fizic efectuat de către colaboratorii vamali, Baba Tudor a dorit să declare blănurile naturale, însă inspectorul nu i-a permis.

Sușține, că informația indicată de către inculpat, nu a fost falsă, aceasta fiind introdusă incomplet, fapt care nu poate fi calificat ca o intenție a inculpatului, însă ca o neglijență sau neatenție a acestuia, deoarece Dogaru Rodica a comunicat că dorește să devameze blănurile.

Menționează, că declararea mărfurilor se face în scris, verbal, sau prin acțiune, prin mijloace electronice sau alte modalități prevăzute de legislația în vigoare, astfel că inculpatul Baba Tudor a comunicat verbal că dorește să devameze bunurile, ceea ce demonstrează lipsa intenției acestuia de a trece ilegal peste frontiera vamală a Republicii Moldova, obiectele din blană naturală.

Consideră, că potrivit probelor cercetate în cadrul ședinței de judecată în prima instanță, și anume, declarațiile inculpaților Baba Tudor și Cîmpanu Ivan, declarațiile martorilor, nu se demonstrează vinovăția inculpatului Baba Tudor în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 248 alin. (1) Cod penal, precum și nu a avut intenția de a introduce în mod fraudulos, articole vestimentare din blană naturală, peste frontiera vamală a Republicii Moldova.

Referitor la încasarea contravalorii mijlocului de transport de model „Mercedes Sprinter 316 CDI”, cu n/î xxxxx, care a fost utilizat la săvârșirea infracțiunii, precizează apărarea că prima instanță nu a luat în considerație faptul că potrivit rechizitoriului acest mijloc de transport nu a fost indicat ca corp delict în cauza penală, iar valoarea în vamă a mijlocului de transport a fost stabilită doar în baza răspunsului Serviciului Vamal, care a fost prezentat primei instanțe de către procuror.

Examinarea mijlocului de transport a fost efectuată la distanță, nefiind

examinat nemijlocit automobilul, a cărui valoare în vamă a fost calculată în baza unor metode de rezervă și în baza unor informații de pe paginile web specializate.

5. Inculpatul Baba Tudor a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie achitat din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

5.1. În motivarea apelului a invocat, că prima instanță nu a luat în considerație declarațiile sale depuse, precum și de declarațiile martorilor, potrivit cărora nu s-a demonstrat faptul că a avut o înțelegere cu cineva, precum și că a avut scopul de a introduce ilegal pe teritoriul Republicii Moldova careva obiecte, prin declarare neautentică în documentele vamale.

Consideră, că prima instanță nu a argumentat intenția directă în conformitate cu prevederile legale, în contextul în care a stabilit că în acțiunile sale lipsește latura subiectivă, or la materialele cauzei nu există probe care să demonstreze faptul că prin acțiunile sale a avut intenția directă de a obține venit în urma introducerii pe teritoriul țării a obiectelor din blană.

Susține, că nu poate fi reținut ca probă raportul nr. 2576-05 din 21 iunie 2017 al Secției reglementări tarifare și netarifare al Biroului Vamal Sud, potrivit căruia valoarea hainelor de blană a fost estimată la suma de 1 594 094,51 lei, deoarece lipsesc concluziile specialistului referitor la faptul dacă blănurile sunt naturale sau artificiale, anul fabricării acestora, mărimea și descrierea.

Menționează, că nu este de acord cu încasarea contravalorii mijlocului de transport de model „Mercedes Sprinter 316 CDI”, cu n/î xxxxx, în sumă de 115 775,33 lei, deoarece proveniența acestei sume rezultă dintr-un tabel și un răspuns adresat procurorului de la Șeful Biroului Vamal Sud, potrivit căruia se reflectă, că valoarea în vamă al mijlocului de transport, s-a stabilit prin aplicarea metodelor de determinare a valorii în vamă, conform Legii cu privire la tariful vamal nr. 1380-XIII din 20 noiembrie 1997 și Dispoziției Guvernului nr. 974 din 15 august 2015, cu privire la aprobarea Regulamentului privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor.

Precizează, că în speță nu a fost dispusă expertiza mijlocului de transport, iar în cadrul unei evaluări a mijlocului de transport, în conformitate cu art. 202<sup>10</sup> Cod vamal, reprezentanții organului vamal aveau obligația să-i comunice decizia luată, să-i explice drepturile și obligațiile, fapt care nu a fost verificat de către instanța de fond în cadrul examinării cauzei, din care motiv sentința este nemotivată și astfel fiindu-i încălcat dreptul la un proces echitabil.

Cu referire la solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată pentru efectuarea expertizelor, consideră că această cerință este neîntemeiată, deoarece toate expertizele efectuate în cadrul cauzei penale, au fost dispuse în baza ordonanțelor organului de urmărire penală, iar aceste cheltuieli se

referă la activitatea organului de urmărire penală, cu scopul depistării circumstanțelor care demonstrează săvârșirea infracțiunii și identificarea făptuitorului, concluzionând că prima instanță urma să respingă această cerință, or încasarea cheltuielilor judiciare din contul său, poate influența starea materială a familiei sale.

6. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 09 octombrie 2019, a fost respins apelul procurorului și admise apelurile declarate de avocatul Reșulschi Galina în numele inculpatului Baba Tudor și de către inculpatul Baba Tudor, cu casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Cîmpanu Ivan, a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 248 alin. (5) lit. b), d) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

A fost încetat procesul penal în privința inculpatului Baba Tudor pe capătul învinuirii în baza art. 248 alin. (5), lit. b), d) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului Baba Tudor constituie contravenție.

Baba Tudor a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 287 alin. (10) Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional în privința acestuia, din motivul expirării termenului prescripției răspunderii contravenționale.

A fost respinsă cererea procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată și cu privire la confiscarea contravalorii unității de transport de model „Mercedes Sprinter 316 CDI”, cu n/î xxxxx.

6.1. În motivarea soluției pronunțate instanța de apel a indicat, că prima instanță corect a concluzionat în privința achitării inculpatului Cîmpanu Ivan de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de alin. (5) lit. b) art. 248 Cod penal, deoarece această concluzie este întemeiată pe probe pertinente, concludente, veridice și utile, care au fost corect apreciate de către instanța de fond, cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, însă eronat a indicat motivul achitării acestuia că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, or acesta urmează să fie achitat din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Instanța de apel a menționat, că nu s-a demonstrat realizarea de către inculpatul Cîmpanu Ivan, a laturii obiective al infracțiunii reținute în speță, iar toate argumentele procurorului nu pot fi luate în considerație, or prin examinarea probelor administrate în cadrul procesului penal în privința vinovăției inculpatului Cîmpanu Ivan, rezultă o situație contrară decât cea descrisă de procuror și susținută de către acesta în cadrul examinării cauzei.

Astfel, în cadrul examinării apelurilor și în rezultatul verificării probelor cercetate de prima instanță, nu a fost stabilit faptul că inculpatul Cîmpanu Ivan a avut o înțelegere prealabilă cu inculpatul Baba Tudor, referitor la introducerea

obiectelor de îmbrăcăminte din blană naturală în mod fraudulos peste frontiera vamală a Republicii Moldova, deoarece această circumstanță nu a fost demonstrată prin careva probe concrete.

Probele cercetate de prima instanță, combat poziția procurorului privind existența unei înțelegeri prealabile dintre inculpați, cu referire la introducerea în mod fraudulos peste frontiera vamală a Republicii Moldova, a obiectelor de haine din blană naturală, reținând în acest context declarațiile martorilor Isac Dmitrii, Dogaru Rodica, Semco Natalia, declarațiile inculpaților, iar astfel concluzionând că nu a fost demonstrată realizarea de către inculpatul Cîmpanu Ivan a laturii obiective al infracțiunii incriminate acestuia de către procuror.

Instanța de apel a precizat, că în urma cercetării și verificării probelor examinate de către prima instanță, nu s-a stabilit realizarea de către inculpatul Cîmpanu Ivan a laturii subiective a infracțiunii incriminate acestuia, deoarece ultimul nu a cunoscut despre existența în automobil a hainelor din blană naturală, astfel nu putea să aibă intenția de introducere în mod fraudulos peste frontiera vamală a Republicii Moldova, fapt care rezultă din declarațiile martorilor Dogaru Rodica, Isac Dmitrii și declarațiile inculpaților Baba Tudor și Cîmpanu Ivan, care coroborează între ele și demonstrează lipsa realizării de către inculpatul Cîmpanu Ivan a laturii subiective a infracțiunii din speță.

În opinia instanței de apel, alegațiile procurorului precum că aflarea inculpatului Cîmpanu Ivan în calitate de pasager, nu exclude acționarea acestuia în complicitate cu inculpatul Baba Tudor, sunt nefondate, deoarece în interpretarea infracțiunii prevăzute de alin. (5) lit. b) art. 248 Cod penal, legiuitorul a indicat expres că acțiunile persoanelor urmează să fie încadrate anume în baza acestei norme penale, când două sau mai multe persoane au participat de la începutul sau pe parcursul comiterii ei până la consumarea acesteia, or, la caz, procurorul nu a demonstrat faptul că inculpatul Cîmpanu Ivan a avut din start careva înțelegere cu inculpatul Baba Tudor, referitor la trecerea ilegală a hainelor din blană naturală peste frontiera vamală a Republicii Moldova, precum și faptul că inculpatul Cîmpanu Ivan pe parcursul drumului din Germania în Moldova, a aflat despre hainele din blană naturală și a acționat prin înțelegere cu inculpatul Baba Tudor la introducerea obiectelor de haine din blană naturală, în mod fraudulos peste frontiera vamală a Republicii Moldova.

Instanța de apel a apreciat ca fiind eronată poziția acuzării precum că declarațiile martorului Dogaru Rodica nu reprezintă relevanță pentru cauza penală, din motivul că martorii Semco Natalia, Isac Dmitrii, precum și inculpații, au confirmat faptul, că ambii inculpați au condus mijlocul de transport din Germania până în Moldova, astfel ambii având intenția de a comite infracțiunea reținută în speță, iar argumentele procurorului invocate în acest sens, sunt bazate doar pe presupuneri și nu pe probe concrete.

Cu referire la informația de pe rețelele de socializare potrivit căreia inculpatul Cîmpanu Ivan practică activitatea de transport internațional al pasagerilor și coletelor din Moldova în Germania, precum și informația eliberată de Poliția de Frontieră din care rezultă că au fost înregistrate mai multe traversări ale inculpaților Baba Tudor și Cîmpanu Ivan peste frontiera vamală, cu diferite mijloace de transport, instanța de apel a indicat că nu sunt relevante cauzei, deoarece proba respectivă nu poate fi apreciată în sensul vinovăției inculpatului Cîmpanu Ivan, în săvârșirea infracțiunii de contrabandă.

Instanța de apel a apreciat ca fiind neîntemeiate și argumentele procurorului prin care face trimitere la declarațiile martorului Semco Natalia, care a comunicat că în momentul depistării hainelor din blană naturală la postul vamal, inculpatul Cîmpanu Ivan se afla în automobil și se interesa de cele întâmplate, precum și declarațiile martorului Stan Galina, care nu a fost audiată în prima instanță și nici în instanța de apel.

De asemenea, instanța de apel nu a reținut alegația procurorului precum că anterior inculpatul Cîmpanu Ivan a fost în conflict cu legea penală, deoarece nu este relevant cauzei, or antecedentele penale sunt stinse, iar în perioada comiterii infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5), 27, 362 alin. (1) Cod penal și până în prezent, nu a săvârșit nici o faptă prejudiciabilă.

Instanța de apel a concluzionat, că inculpatului Cîmpanu Ivan nu-i poate fi aplicată încasarea contravalorii mijlocului de transport de model „Mercedes Sprinter 316 CDI”, cu n/î xxxxx, deoarece acesta nu are legătură cu săvârșirea infracțiunii și nu a fost implicat în săvârșirea acesteia.

Instanța de apel a subliniat, că divergențele dintre datele indicate de către inculpatul Baba Tudor în declarația vamală completată de acesta și rezultatele controlului fizic al automobilului efectuat de către colaboratorii vamali, au fost depistate în timpul efectuării controlului, când inculpatul Baba Tudor se afla pe teritoriul postului vamal și de fapt, acesta nu a traversat frontiera vamală și nu a părăsit teritoriul vamal, iar infracțiunea nu a fost consumată.

Astfel, instanța de apel a stabilit cu certitudine, că blănurile au fost depistate în urma efectuării controlului fizic al mijlocului de transport, și anume în timpul când inculpatul Baba Tudor încă nu a părăsit teritoriul vamal, concluzionând că prima instanță corect a încadrat juridic acțiunile inculpatului Baba Tudor, în baza art. 27, 248 alin. (1) Cod penal.

În opinia instanței de apel, pedeapsa cu închisoare solicitată de procuror în privința inculpatului Baba Tudor, este una prea aspră, nefiind echitabilă și care poate trezi sentimente de jignire sau neîncredere în lege, ceea ce este contrar scopului pedepsei penale, în contextul în care pedeapsa stabilită inculpatului Baba Tudor pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201<sup>1</sup> alin. (1) Cod penal, sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, a fost executată

de către acesta, iar la moment antecedentele penale sunt stinse, în perioada de la condamnarea anterioară și până la caz, inculpatul Baba Tudor nu a comis nici o infracțiune sau contravenție, ceea ce demonstrează că corectarea și reeducarea acestuia este posibilă fără izolarea de la societate.

Consideră instanța de apel, că prima instanță corect a respins cerința procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată din contul inculpaților Baba Tudor și Cîmpanu Ivan, invocând prevederile art. 227 alin. (1), (2), (3) Cod de procedură penală, or dispozițiile acestei norme legale, stabilesc care cheltuieli urmează să fie considerate cheltuieli judiciare și de către cine urmează să fie suportate aceste cheltuieli, astfel că prima instanță corect a constatat că salariul procurorului, consultantului procurorului precum și hârtia și imprimantele nu pot fi considerate drept cheltuieli judiciare.

Instanța a precizat, că salariul procurorului sau consultantului procurorului nu pot fi imputabile inculpaților, deoarece aceste cheltuieli nu rezultă din săvârșirea nemijlocit a infracțiunii în cauză.

Totodată, instanța de apel a constatat că în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul examinării cauzei, acuzarea nu a demonstrat faptul că inculpatul Baba Tudor a acționat în comun acord cu alte persoane, iar probele prezentate de către acesta nu demonstrează acționarea inculpatului în comun acord cu alte persoane.

Prima instanță eronat a încadrat juridic acțiunile inculpatului Baba Tudor în baza art. 27, 248 alin. (1) Cod penal, iar argumentele inculpatului privind nevinovăția sa, urmează să fie respinse ca neîntemeiate, deoarece în speță s-a demonstrat realizarea laturii obiective și laturii subiective a infracțiunii de tentativă de contrabandă, săvârșită de către inculpatul Baba Tudor.

Instanța de apel a menționat, că potrivit probelor cercetate de prima instanță, care au fost verificate și în ședința instanței de apel, rezultă cu certitudine existența intenției inculpatului Baba Tudor de a trece peste frontiera vamală a Republicii Moldova în mod ilegal, aceste obiecte, deoarece existența intenției se confirmă prin declarațiile martorului Dogaru Rodica.

Reieșind din prevederile art. 4 alin. (1), (2) al Legii cu privire la modul de introducere și scoatere a bunurilor de pe teritoriul Republicii Moldova de către persoane fizice, nr. 1569-XV din 20 decembrie 2002, și art. 173 Cod vamal, rezultă că inculpatul Baba Tudor, fiind în calitate de transportator al hainelor din blană naturală, era obligat să le declare organului vamal, obligație care rezultă direct din normele legale imperative, care nu au fost respectate de către acesta, astfel că intenția inculpatului Baba Tudor de a trece peste frontiera vamală a hainelor din blană naturală, a fost demonstrată prin probe concrete.

Or, potrivit declarațiilor martorului Semco Natalia depuse în ședința instanței de apel, rezultă că la începutul controlului fizic al automobilului,

inculpatul Baba Tudor a comunicat că geanta cu blănuri aparține unei alte persoane, care l-a rugat să transporte această geantă în Republica Moldova, ceea ce atestă că Baba Tudor nu a respectat prevederile art. 4 alin. (5) al Legii menționate, deoarece a ascuns de la organul vamal faptul că transportă un bagaj neînsoțit, iar în momentul documentării cazului, a intenționat să invoce că geanta aparține lui, prin ce se demonstrează intenția directă a acestuia de a trece obiecte de haine din blană naturală în mod ilegal peste frontiera vamală a Republicii Moldova, fără a achita plățile cuvenite.

Instanța de apel a apreciat ca fiind întemeiate argumentele avocatului Reșulichi Galina în numele inculpatului Baba Tudor, precum că acțiunile acestuia urmează să fie calificate în baza art. 287 alin. (10) Cod contravențional, iar procesul penal în privința acestuia urmează să fie încetat.

Instanța a menționat, că conform Legii nr. 179 din 26 iulie 2018, în vigoare din 17 august 2018, fiind operate modificări și completări la art. 248 Cod penal, rezultă că pentru realizarea laturii obiective a infracțiunii de contrabandă, valoarea bunurilor trecute în mod fraudulos peste frontiera vamală a Republicii Moldova, urmează să depășească 100 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin Hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei, aceasta fiind o condiție obligatorie pentru a constata că acțiunile persoanei pot fi considerate drept contrabandă, în sensul normei penale prevăzute în art. 248 Cod penal.

În ședința instanței de apel, la demersul inculpatului Baba Tudor și a apărătorului acestuia, a fost dispusă efectuarea expertizei merceologice a hainelor din blană naturală pentru stabilirea anului producerii acestora, uzurii și valorii, astfel fiind emis raportul de expertiză judiciară nr. 1851-1860 din 03 septembrie 2019.

Instanța de apel a subliniat, că potrivit materialelor dosarului, se atestă cu certitudine, că fapta prejudiciabilă a fost săvârșită de către inculpatul Baba Tudor, la data de 18 iunie 2017, când prevederile Hotărârii Guvernului privind aprobarea quantumului salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2017, nr. 1233 din 09 noiembrie 2016, erau deja în vigoare, conform căreia pentru anul 2017a fost aprobat salariul mediu prognozat pe economie, în cuantum de 5600 lei.

Astfel, pentru încadrarea acțiunilor inculpatului Baba Tudor în baza art. 248 alin. (1) Cod penal, a precizat instanța de apel că valoarea mărfurilor hainelor din blană naturală transportată, urma să depășească suma de 560 000 lei, concluzionând că pentru determinarea valorii hainelor din blană naturală urmează a fi luate în considerație rezultatele expertizei judiciare efectuate în cadrul examinării cauzei în instanța de apel, deoarece organul vamal nu a examinat articolele de haine din blană naturală, în sensul stabilirii uzurii acestora, stabilind

valoarea acestora în baza unui preț de vânzare.

Instanța de apel a conchis, că suma de 68 627,25 lei, nu depășește cuantumul de 560 000 lei, fapt ce atestă că nu a fost stabilită latura obiectivă a infracțiunii de contrabandă, iar acțiunile inculpatului Baba Tudor reprezintă elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 287 alin. (10) Cod contravențional, în contextul în care la momentul comiterii faptei prejudiciabile, acțiunile acestuia constituiau infracțiunea de contrabandă, iar în urma modificărilor și completărilor operate la art. 248 Cod penal, prin Legea nr. 179 din 26 iulie 2018, fapta săvârșită de inculpatul Baba Tudor, nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de contrabandă, aceasta întrunind elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 287 alin. (10) Cod contravențional, conform indicilor, *trecerea mărfurilor, obiectelor, peste frontiera vamală a Republicii Moldova, prin declarare neautentică în documentele vamale, dacă aceste acțiuni nu constituie infracțiune de contrabandă sau o altă infracțiune.*

Totodată, instanța de apel a considerat necesar de a înceta procesul contravențional în privința inculpatului Baba Tudor, deoarece din momentul săvârșirii de către inculpatul Baba Tudor a faptei prejudiciabile, a trecut o perioadă mai mare de un an, fapt ce atestă expirarea termenului de prescripție a răspunderii contravenționale, care înlătură posibilitatea tragerii inculpatului la răspundere contravențională și generează încetarea procesului contravențional, invocând în acest context prevederile art. 30, 441 alin. (1) lit. b), 461 Cod contravențional.

Cu referire la încasarea contravalorii mijlocului de transport, de model „Mercedes Sprinter 316 CDI”, în mărime de 115 775,33 lei, instanța de apel a conchis că prima instanță prematur a dispus încasarea acesteia din contul inculpatului Baba Tudor, în contextul în care din materialele cauzei nu rezultă, că automobilul de model „Mercedes Sprinter 316 CDI” a fost recunoscut ca corp delict în prezenta cauză penală.

Instanța de apel a precizat, că potrivit declarațiilor martorilor precum și a inculpatului Baba Tudor, geanta cu haine din blană naturală nu a fost ascunsă într-un loc special adaptat în mijlocul de transport, astfel că prima instanță eronat a constatat că inculpatul Baba Tudor a utilizat mijlocul de transport în scopul trecerii ilegale peste frontiera vamală a Republicii Moldova, a obiectelor de haine din blană naturală, or mijlocul de transport nominalizat a fost destinat pentru transportarea pasagerilor și bagajelor din Germania în Republica Moldova.

În opinia instanței de apel, este neîntemeiată poziția primei instanțe precum că mijlocul de transport a fost folosit exclusiv în scopul comiterii trecerii ilegale peste frontiera vamală a obiectelor și mărfurilor, astfel aplicând eronat prevederile art. 106 Cod penal.

Potrivit materialelor cauzei rezultă, că inculpatului Baba Tudor nu i-au fost

comunicate rezultatele evaluării mijlocului de transport, iar în temeiul legislației vamale în vigoare, ultimul avea dreptul să facă cunoștință cu rezultatul evaluării și să depună obiecții, sau să solicite numirea unei expertize în caz de dezacord, or dreptul inculpatului în acest sens rezultă din prevederile art. 202<sup>10</sup> alin. (8) Cod vamal.

Instanța de apel a reținut ca fiind întemeiate argumentele apărării inculpatului Baba Tudor cu privire la jurisprudența relevantă a CEDO, care prevede că o simplă încălcare a legislației vamale, nu este suficientă pentru aplicarea măsurii de confiscare, invocând cauza *Ismailov vs Federația Rusă din 06 noiembrie 2008*.

În acest context, instanța de apel a considerat necesar să aplice confiscarea specială a articolelor de haine din blană naturală, menționând prevederile art. 431 alin. (1) și (4), 439<sup>7</sup> alin. (1) și (2) lit. a) Cod contravențional, art. 162 alin. (1) pct. 1), 5) Cod de procedură penală, deoarece prin ordonanța organului de urmărire penală din 31 iulie 2017, în calitate de corpuri delictive, la materialele cauzei au fost anexate 10 articole vestimentare din blană naturală (vol. I, f.d 30), articole vestimentare care urmează să fie confiscate.

7. Procurorul, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia, cu dispunerea trimiterii la rejudecare a cauzei în instanța de apel.

7.1. În argumentarea recursului menționează, că instanța de apel, cercetând probele prezentate de acuzare, nu a respectat prevederile art. 101 Cod de procedură penală, și astfel motivându-și soluția în baza probelor prezentate de către apărare, a dispus neîntemeiat achitarea inculpatului Cîmpanu Ivan.

Menționează acuzarea, că reieșind din analiza circumstanțelor de fapt și de drept, rezultă că inculpatul Cîmpanu Ivan a cunoscut inițial despre hainele din blană naturală și a acționat prin înțelegere cu inculpatul Baba Tudor la introducerea obiectelor de haine din blană naturală, în mod fraudulos peste frontiera vamală a Republicii Moldova, fapt demonstrat prin declarațiile inspectorului principal al postului vamal Cahul PFVI rutier al Serviciului Vamal, Semco Natalia.

Consideră, că este neîntemeiată concluzia instanței de apel prin care nu a reținut declarațiile martorului Stan Galina, motivând în acest context că martorul nu a fost audiat în cadrul primei instanțe și nici în instanța de apel, precum și nu au fost date citirii declarațiilor în ședința de judecată, or acuzarea nu s-a dezis de această probă, iar instanța a încălcat modul de apreciere a probelor prin prisma art. 101 Cod de procedură penală.

Indică, că instanța de apel nu a luat în considerație declarațiile martorilor Isac Dmitrii și Stan Galina, extrasele de pe rețelele de socializare, potrivit cărora inculpatul Cîmpanu Ivan practică activitatea de transport internațional al

pasagerilor și coletelor din Moldova în Germania și invers, precum și informația de la Poliția de Frontieră privind traversarea frontierei de stat a Republicii Moldova de către inculpații Cîmpanu Ivan și Baba Tudor.

Relevă, că instanța de apel a apreciat critic faptul că la data de 14 iunie 2017, cu mijlocul de transport de model Mercedes, cu n/î xxxxx, a fost înregistrată trecerea frontierei Republicii Moldova de către Baba Tudor și Cîmpanu Ivan pe direcția ieșire, iar la 18 iunie 2017, la fel cu mijlocul de transport de model Mercedes, cu n/î xxxxx, a fost înregistrată trecerea frontierei Republicii Moldova de către Baba Tudor, Cîmpanu Ivan, Isac Dmitrii, Stan Galina și Bejenaru Valeriu, pe direcția intrare, astfel că inculpatul Baba Tudor și inculpatul Cîmpanu Ivan au fost responsabili pentru bunurile aflate în automobil, care urmau să fie trecute peste frontiera vamală.

În opinia acuzării, instanța de apel neîntemeiat a dispus achitarea lui Cîmpanu Ivan, apreciind eronat circumstanțele de fapt și de drept stabilite în cadrul judecării cauzei, bazându-se doar pe declarațiile inculpaților, care sunt combătute prin totalitatea probelor acumulate în cadrul urmăririi penale, precum și cercetate în cadrul instanței de fond și instanței de apel.

Totodată, consideră acuzarea că instanța de fond a încadrat greșit fapta comisă de către inculpatul Baba Tudor conform art. 27, 248 alin. (1) Cod penal, motivând că infracțiunea nu a fost consumată, deoarece contrabanda este o componentă de infracțiune formală, iar modalitatea comiterii infracțiunii de contrabandă incriminată inculpaților este declararea neautentică în documentele vamale de trecere a frontierei a bunurilor, valoarea cărora depășește 100 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin Hotărârea Guvernului în vigoare la momentul săvârșirii faptei de trecere peste frontiera vamală a Republicii Moldova.

Susține, că instanța de apel neîntemeiat a admis demersul inculpatului Baba Tudor și apărătorului acestuia, privind dispunerea efectuării expertizei merceologice a hainelor din blană naturală și eronat a reținut rezultatele acestei expertize la adoptarea deciziei, deoarece nu a luat în considerație că de la momentul comiterii infracțiunii și până la efectuarea expertizei merceologice, a trecut mai mult de doi ani (*la 18 iunie 2017 a fost comisă fapta, la 03 septembrie 2019 a fost efectuată expertiza merceologică*), și nu a luat în considerație condițiile în care au fost păstrate blănurile naturale în această perioadă de timp, or pentru păstrarea blănurilor naturale sunt necesare condiții individuale de păstrare, în contextul în care condițiile necorespunzătoare de păstrare a acestora, afectează semnificativ calitatea și valoare comercială acestora.

Astfel, instanța de apel a ignorat declarațiile martorului Semco Natalia care în ședința instanței de apel, a declarat că la prima vedere, s-a părut că blănurile naturale sunt uzate, însă în urma examinării mai detaliate a acestora, s-a constatat

că sunt noi, însă au fost păstrate în condiții necorespunzătoare.

Relevă acuzarea, că valoarea în vamă a hainelor din blănuri naturale constatată de Biroul vamal Sud, nu a fost contestată de către inculpat sau de către apărătorul acestuia, fapt ce demonstrează că au fost de acord cu valoarea stabilită, or expertiza efectuată nu arată gradul uzurii blănurilor naturale la momentul comiterii infracțiunii, ceea ce pune la îndoială obiectivitatea concluziei adoptate.

Consideră acuzarea, că instanța de apel, apreciind raportul de expertiză ca o probă drept veridică, greșit a încadrat fapta comisă de către inculpatul Baba Tudor conform art. 287 alin. (10) Cod contravențional, ignorând prevederile Legii cu privire la tariful vamal nr. 1380-XIII și dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 974 din 15 august 2016 cu privire la aprobarea Regulamentului privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor.

De asemenea, indică acuzarea că instanța de apel neîntemeiat a respins cerința privind confiscarea specială în mod solidar de la inculpații Cîmpanu Ivan și Baba Tudor, a contravalorii mijlocului de transport de model „Mercedes Sprinter 316 CDI”, cu n/î xxxxx, ce constituie suma de 115 755,33 lei, cu trecerea acesteia în proprietatea statului.

Menționează, că mijlocul de transport a fost nemijlocit folosit la comiterea infracțiunii de contrabandă, iar faptul utilizării mijlocului de transport de model „Mercedes Sprinter 316 CDI”, cu n/î xxxxx, a fost dovedit în cadrul examinării cauzei penale atât în prima instanță, cât și în cadrul examinării cauzei în instanța de apel.

Potrivit certificatului de înmatriculare a mijlocului de transport de model „Mercedes Sprinter 316 CDI”, cu n/î xxxxx, proprietarul acestuia este Gyokshen Ahmed, domiciliat în Bulgaria, astfel că instanța de apel nu a apreciat corect faptul examinării mijlocului de transport implicat la comiterea infracțiunii, care a fost efectuată de către organul competent, expertul Biroului vamal Sud și care la aprecierea valorii în vamă a mijlocul de transport de model „Mercedes Sprinter 316 CDI”, a ținut cont de anul fabricării și de uzura acestuia.

**8.** Avocatul Gorlenco Oleg, în numele inculpatului Cîmpanu Ivan, a prezentat referință pe marginea recursului declarat, pledând pentru netemeinicia recursului și menținerea deciziei instanței de apel în partea achitării lui Cîmpanu Ivan învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 248 alin. (5) lit. b), d) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

**9.** Judecând recursul ordinar, în raport cu materialele cauzei, Colegiul lărgit concluzionează că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Conform art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit recursului declarat, acuzatorul de stat invocă ca temeiuri de casare a deciziei instanței de apel prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, potrivit cărora, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile când: 6) *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, precum și când* 12) *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Însă, Colegiul penal atestă că aceste temeiuri pentru declararea recursului ordinar nu și-au găsit confirmare, la caz nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, invocate de către recurent, și anume hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, Colegiul lărgit relevă, că instanța de apel, respectând prevederile art. 414 Cod de procedură penală, judecând apelurile declarate, a verificat minuțios legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, fiind cercetate suplimentar probele administrate de prima instanță, astfel ajungând la concluzia corectă enunțată supra, expusă la pct. 6 al deciziei prezente, și pe larg motivată în pct. 6.1.

La fel, în sensul prevederilor art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel cuprinde temeiurile de fapt și de drept și motivele adoptării soluției.

Deși recurentul invocă ca temei prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, din conținutul recursului ordinar declarat, Colegiul lărgit constată, că în acesta de către recurent nu se argumentează ilegalitatea hotărârii judecătorești din punct de vedere al erorii de drept comise la judecarea cauzei în apel, dar se face referire la procedura de apreciere a probelor și dezacordul cu modalitatea de apreciere a acestora înfăptuită de către instanța de apel.

Însă la acest segment, Colegiul penal lărgit reține, că, instanța de apel, analizând probele administrate de către organul de urmărire penală, cercetate și verificate de către instanțele de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă în sensul art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la achitarea lui Cîmpanu Ivan de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 248 alin. (5) lit. b), d) Cod

penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat, precum și la încetarea procesul penal în privința inculpatului Baba Tudor pe capătul învinuirii în baza art. 248 alin. (5), lit. b), d) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului Baba Tudor constituie contravenția prevăzută de art. 287 alin. (10) Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional în privința acestuia, din motivul expirării termenului prescripției răspunderii contravenționale.

În acest sens, Colegiul penal lărgit nu a constatat careva temeiuri de a pune la îndoială legalitatea și veridicitatea soluției instanței de apel, fiind solidară cu concluziile formulate de această instanță.

De altfel, instanța de recurs conchide că în speță nu și-a găsit confirmare nici temeiul de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, potrivit căruia acuzatorul de stat susține că faptei săvârșite de inculpatul Baba Tudor i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Or, conform Legii nr. 179 din 26 iulie 2018, în vigoare din 17 august 2018, fiind operate modificări și completări la art. 248 Cod penal, rezultă că pentru realizarea laturii obiective a infracțiunii de contrabandă, valoarea bunurilor trecute în mod fraudulos peste frontiera vamală a Republicii Moldova, urmează să depășească 100 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin Hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei, aceasta fiind o condiție obligatorie pentru a constata că acțiunile persoanei pot fi considerate drept contrabandă, în sensul normei penale prevăzute în art. 248 Cod penal.

Având în vedere că fapta prejudiciabilă a fost săvârșită de către inculpatul Baba Tudor, la data de 18 iunie 2017, când prevederile Hotărârii Guvernului privind aprobarea cuantumului salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2017, nr. 1233 din 09 noiembrie 2016, erau deja în vigoare, conform căreia pentru anul 2017 a fost aprobat salariul mediu prognozat pe economie, în cuantum de 5600 lei, instanța de apel corect a menționat că pentru încadrarea acțiunilor inculpatului Baba Tudor în baza art. 248 alin. (1) Cod penal, valoarea mărfurilor hainelor din blană naturală transportată, urma să depășească suma de 560 000 lei.

Reținând rezultatele expertizei judiciare efectuate în cadrul examinării cauzei în instanța de apel, deoarece organul vamal nu a examinat articolele de haine din blană naturală, în sensul stabilirii uzurii acestora, instanța de apel corect a conchis, că suma de 68 627,25 lei, nu depășește cuantumul de 560 000 lei, fapt ce atestă că nu a fost stabilită latura obiectivă a infracțiunii de contrabandă, iar acțiunile inculpatului Baba Tudor reprezintă elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 287 alin. (10) Cod contravențional.

Așadar, cu toate că la momentul comiterii faptei prejudiciabile, acțiunile inculpatului Baba Tudor constituiau infracțiunea de contrabandă, în urma modificărilor și completărilor operate la art. 248 Cod penal, prin Legea nr. 179 din

26 iulie 2018, fapta săvârșită de inculpatul Baba Tudor, nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de contrabandă, aceasta întrunind elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 287 alin. (10) Cod contravențional, conform indicilor, *trecerea mărfurilor, obiectelor, peste frontiera vamală a Republicii Moldova, prin declarare neautentică în documentele vamale, dacă aceste acțiuni nu constituie infracțiune de contrabandă sau o altă infracțiune.*

Colegiul penal lărgit consideră necesar a menționa că, potrivit prevederilor art. art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și *poate da o nouă apreciere probelor din dosar.*

Astfel, că aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei așa cum propune recurentul este o competență și prerogativă legală a instanțelor de fond și aceasta nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală, prin urmare, invocarea acestei chestiuni drept temei de casare în recursul ordinar este lipsită de suport legal.

Cu referire la dezacordul recurentului în privința soluției instanței de apel pe marginea respingerii cerinței privind confiscarea specială în mod solidar de la inculpații Cîmpanu Ivan și Baba Tudor, a contravalorii mijlocului de transport de model „Mercedes Sprinter 316 CDI”, cu n/î xxxxx, ce constituie suma de 115 755,33 lei, cu trecerea acesteia în proprietatea statului, Colegiul penal lărgit a ajuns la concluzia că nici aceste argumente nu pot fi admise, deoarece instanța de apel motivându-și soluția în acest sens a elucidat clar că mijlocul de transport menționat nu a fost recunoscut în calitate de corp delict, deoarece modalitatea de săvârșire a acțiunilor de contrabandă pentru care a fost pus sub învinuire și a fost recunoscut vinovat Baba Tudor a fost constatată *prin declarare neautentică în documentele vamale*, iar obiectele depistate nu au fost tănuite de controlul vamal ci doar n-au fost declarate, iar mijlocul de transport indicat nu a constituit mijloc de săvârșire a infracțiunii.

Colegiul penal lărgit consideră că instanța de apel, soluționând această chestiune, corect a indicat la acest capitol că în conformitate cu practica relevantă a Curții Europene pentru Drepturile Omului simpla încălcare a legislației vamale, nu este suficientă pentru aplicarea măsurii de confiscare (*hotărârea Ismailov vs Federația Rusă din 06 noiembrie 2008*).

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul penal lărgit a ajuns la concluzia că, temeiurile invocate de recurent, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului declarat. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este una legală și întemeiată, considerente din care recursul

declarat urmează a fi respins ca inadmisibil, cu menținerea deciziei atacate.

**10.** În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

### **D E C I D E :**

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Tomița Mihail, cu menținerea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 09 octombrie 2019, în cauza penală în privința lui Baba Tudor xxxxx și Cîmpanu Ivan xxxxx.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **30 octombrie 2020.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor

**O p i n i e s e p a r a t ă**  
**a judecătorului Cobzac Elena**

Conform art. 339 alin. (7), 340 alin. (3) Cod de procedură penală, în cauza penală  
privindu-l pe **Baba Tudor xxxxx și Cîmpanu Ivan xxxxx**

1. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 15 septembrie 2020, a fost respins ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Tomița Mihail, cu menținerea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 09 octombrie 2019, în cauza penală în privința lui Baba Tudor xxxxx și Cîmpanu Ivan xxxxx.

2. Am semnat cu respect decizia, dar, cu privire la soluția adoptată, exprim dezacordul cu majoritatea completului de judecată, deoarece consider că recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Tomița Mihail urma a fi admis, cu casarea parțială a deciziei în partea hotărârii cu privire la neaplicarea art.106 Cod penal și anume neconfiscarea contravalorii mijlocului de transport, de model „Mercedes Sprinter 316 CDI” și dispunerea rejudecării cauzei în această parte de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

3. Analizând textul deciziei recurate (f.d. 12-27 v. IV), în coraport cu motivele invocate de procuror, atest că decizia instanței de apel în cauza dată, este afectată de insuficiență și contradicții în partea motivării soluției adoptate, ceea ce este incident cazului de casare invocat în speță și prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Verificând criticile expuse în recursul declarat, în raport cu actele cauzei, constat, că acestea sânt întemeiate, deoarece instanța de apel ce ține de aplicarea prevederilor art.106 Cod penal - confiscarea specială, a menționat: *„Cu referire la încasarea contravalorii mijlocului de transport, de model „Mercedes Sprinter 316 CDI”, în mărime de 115 775,33 lei, instanța de apel a conchis că prima instanță prematur a dispus încasarea acesteia din contul inculpatului Baba Tudor, în contextul în care din materialele cauzei nu rezultă, că automobilul de model „Mercedes Sprinter 316 CDI” a fost recunoscut ca corp delict în prezenta cauză penală.”*

La acest aspect, atrag atenția că, la soluționarea chestiunii cu privire la confiscarea specială, instanța de apel nu a ținut cont de faptul că:

- art. 106 Cod penal, prevede că (1) Confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin.(2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora. (2) Sînt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare): a) utilizate sau destinate pentru săvîrșirea unei infracțiuni; b) rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri din valorificarea acestor bunuri;

- dispoziția art. 388 alin. (2) Cod de procedură penală, conform căreia, la pronunțarea sentinței cu confiscarea specială a bunurilor persoanei condamnate, instanța de judecată ia măsuri pentru a asigura confiscarea acestora dacă asemenea măsuri nu au fost luate anterior și art 387 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, conform căreia dispozitivul sentinței de condamnare, precum și al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lîngă chestiunile enumerate în art.395 și 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă hotărîrea cu privire la confiscarea specială.

Reieșind din concluziile expuse de către instanța de apel, consider că instanța de apel contradictoriu și-a motivat soluția de respingere a cererii procurorului cu privire la confiscarea contravalorii unității de transport de model „Mercedes Sprinter 316 CDI”, cu n/î xxxxx, or, făcînd referire la faptul că, automobilul de model „Mercedes Sprinter 316 CDI” nu a fost recunoscut ca corp delict în prezenta cauză penală, fără a ține cont de dispoziția art. 388 alin. (2) Cod de procedură penală, în raport cu fapta comisă de inculpatul Baba Tudor și de aceea că, s-a solicitat confiscarea contravalorii bunului, nu a bunului propriu-zis.

Totodată instanța de apel a indicat și faptul că, *„În opinia instanței de apel, este neîntemeiată poziția primei instanțe precum că mijlocul de transport a fost folosit exclusiv în scopul comiterii trecerii ilegale peste frontiera vamală a obiectelor și mărfurilor, astfel aplicînd eronat prevederile art.106 Cod penal.”,* fără a ține cont însăși de dispoziția art. 106 alin. (2) lit. a) Cod penal, care prevede că sînt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare): a) utilizate sau destinate pentru săvîrșirea unei infracțiuni, neavînd importanță dacă bunul a fost utilizat exclusiv pentru săvîrșirea infracțiunii. La fel, instanța de apel a reținut și faptul că, *„Potrivit materialelor cauzei rezultă, că inculpatului Baba Tudor nu i-au fost comunicate rezultatele evaluării mijlocului de transport, iar în temeiul legislației vamale în vigoare, ultimul avea dreptul să facă cunoștință cu rezultatul evaluării și să depună obiecții, sau să solicite numirea unei expertize în caz de dezacord, or dreptul inculpatului în acest sens rezultă din prevederile art. 202<sup>10</sup> alin. (8) Cod vamal”,* fără a verifica dacă pe parcursul examinării cauzei Baba T. sau avocatul acestuia au contestat valoarea în vamă a autovehiculului.

Totodată, consider că este contradictorie decizia instanței de apel, deoarece pe de o parte confirmă cele 10 articole de îmbrăcăminte din blănuri, constatând că, s-a stabilit intenția inculpatului Baba Tudor de a introduce în mod ilegal peste frontiera vamală a Republicii Moldova, a hainelor din blană naturală, depistate în cadrul controlului fizic al automobilului, iar pe de altă parte respinge solicitarea confiscării contravalorii mijlocului de transport, utilizat pentru săvârșirea contravenției pe motiv, că automobilul n-a fost recunoscut ca corp delict.

Din considerentele expuse, atest, că decizia instanței de apel în cauza dată, este afectată de insuficiență și contradicții în partea motivării soluției adoptate, ceea ce este incident cazului de casare invocat în speță și prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Pentru aceste motive am optat pentru soluția de admitere a recursului ordinar declarat de către procuror, cu casarea parțială a deciziei instanței de apel în partea hotărârii cu privire la neaplicarea art. 106 Cod penal și anume neconfiscarea contravalorii mijlocului de transport, de model „Mercedes Sprinter 316 CDI”, și remiterea cauzei în această parte la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Judecător

Cobzac Elena